

2. Ειδικές παρατηρήσεις

2.1. Σχετικά με το άρθρο 3

2.1.1. Η διάταξη αυτή καθορίζει το χρονικό σημείο της βεβαίωσης, δηλαδή του καθορισμού των δασμών από τις τελωνειακές αρχές, εξετάζοντας στις παραγράφους 1 και 3 τις περιπτώσεις κανόνων και στην παράγραφο 2 την εξαίρεση σε περίπτωση μη είσπραξης.

2.1.2. Για συστηματικούς λόγους η ΟΚΕ συνιστά να αναφέρονται διαδοχικά οι περιπτώσεις κανόνων, δηλαδή η παράγραφος 3 να προηγείται ως παράγραφος 2 και η εξαίρεση της τωρινής παραγράφου 2 να εξετασθεί τελευταία.

2.1.3. Με μια τέτοια μετάθεση των δύο τελευταίων παραγράφων θα διαπιστωνόταν ταυτόχρονα ότι η βεβαίωση στην περίπτωση μιας μεταγενέστερης είσπραξης εξετάζεται όχι μόνο για «τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1», αλλά και για εκείνες της παραγράφου 3. Στον πρώτο στίχο της παραγράφου 2 πρέπει λοιπόν η «παράγραφος 1» να συμπληρωθεί με τις λέξεις «και παράγραφος 3».

2.2. Σχετικά με το άρθρο 4

Η ΟΚΕ προτείνει να συντομευθεί το πρώτο μέρος της πρότασης με διαγραφή των λέξεων «παράγραφο 1, 2 και 3» και «για τη βεβαίωση». Στο άρθρο 3, στο οποίο γίνεται εδώ αναφορά, δεν υπάρχουν άλλες προσθεσίες, ούτε και άλλες εκτός από εκείνες για τους αναφερόμενους σκοπούς.

2.3. Σχετικά με το άρθρο 5

Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ δεν είναι αρκετό, στο υπόχρεο για πληρωμή άτομο, να γνωστοποιηθεί απλώς το ποσό του

δασμού. Πρέπει να του γνωστοποιηθεί και η ημερομηνία της βεβαίωσης, γιατί η ημερομηνία αυτή έχει σημασία για τον υπολογισμό των προθεσμιών πληρωμής. Ως εσωτερική διοικητική πράξη των αρχών η βεβαίωση διαφεύγει της γνώσης του ατόμου που υποβάλλει την τελωνειακή δήλωση, ακόμη και αν η γνωστοποίηση γίνει αμέσως μετά τη βεβαίωση. Τα δύο χρονικά σημεία δεν μπορούν, π.χ. όταν συμπέσουν πολλές αργίες, να μην απέχουν μεταξύ τους σημαντικά, οπότε για τον δηλούντα συντομεύεται η λήξη των προθεσμιών. Πάντως, ο ίδιος αντιμετωπίζει δυσχέρειες στον έλεγχο του υπολογισμού προθεσμιών και του αν η γνωστοποίηση σχετικά με το ποσό έχει εκδοθεί αμέσως μετά τη βεβαίωση.

2.4. Σχετικά με το άρθρο 1β)

Η ΟΚΕ συνιστά την τροποποίηση αυτής της διάταξης. Πιστεύει ότι είναι απαράδεκτο να μη παρασχεθεί αναβολή πληρωμής στον υπόχρεο καταβολής και στην περίπτωση που μια καθυστερημένη βεβαίωση, όταν δεν γίνεται είσπραξη, οφείλεται σε λόγους διοικητικής οργάνωσης (όπως σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79.

2.5. Σχετικά με το άρθρο 16

Η ΟΚΕ συνιστά στην Επιτροπή να αναθεωρήσει τη διατύπωση αυτού του κειμένου. Η παρούσα σύνταξη επιτρέπει να υποθέσουμε ότι η τελωνειακή αρχή, αν και έχει καταβληθεί εγγύηση, είναι, εντούτοις, υποχρεωμένη να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση κατά του δηλούντος που καθυστερεί. Έτσι, θα δικαιούται να καλύψει την απαίτησή της τόσο με τον τρόπο αυτό όσο και με την εγγύηση. Αυτό, όμως, αντιτίθεται στο σκοπό της καταβολής εγγύησης και στην απαγόρευση της διπλής είσπραξης ενός δασμού.

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 1985.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής
Gerd MUHR

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου, με τον οποίο καθορίζονται οι όροι που πρέπει να πληρούνται για την εφαρμογή του καθεστώτος που ισχύει βάσει της αναθεωρημένης σύμβασης της ναυσιπλοΐας στο Ρήνο για τα πλοία που υπάγονται στη ναυσιπλοΐα του Ρήνου (1)

(85/C 169/04)

Στις 11 Φεβρουαρίου 1985, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για το παραπάνω αναφερόμενο σχέδιο.

Στις 17 Απριλίου 1985, το Τμήμα Μεταφορών και Επικοινωνιών, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών ενέκρινε τη γνωμοδότησή του, που εκδόθηκε με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Fortuyn.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ) εξέδωσε ομόφωνα κατά τη 226η σύνοδο ολομέλειάς της, της 24ης και 25ης Απριλίου 1985 (συνεδρίαση της 24ης Απριλίου 1985), την ακόλουθη γνωμοδότηση:

(1) ΕΕ αριθ. C 48 της 20. 2. 1985, σ. 4.

1. Γενικές παρατηρήσεις

1.1. Με τις αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 1978 και της 24ης Ιουλίου 1979, το Συμβούλιο ήδη συμφώνησε καταρχήν με κα την προσαρμογή της αναθεωρημένης σύμβασης για τις ποτάμιες μεταφορές στο Ρήνο, του 1978, της λεγόμενης σύμβασης του Μανχάιμ. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι δεν ζητήθηκε, την εποχή εκείνη, η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις αποφάσεις αυτές, εφόσον, μάλιστα, στηρίζονται στο άρθρο 75 της συνθήκης ΕΟΚ που προβλέπει διαβούλευση με την ΟΚΕ.

1.2. Η ΟΚΕ συντάσσεται ωστόσο με τις αποφάσεις που λήφθηκαν την εποχή εκείνη, οι οποίες επιτρέπουν την προσαρμογή της σύμβασης του Μανχάιμ προκειμένου να προστατευθεί η ναυσιπλοΐα στο Ρήνο από έναν ενδεχόμενο υπερβολικό ανταγωνισμό των στόλων των τρίτων κρατών, αφού μάλιστα δεν θίγονται κατά κανένα τρόπο τα συμφέροντα των υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και αφού η ελεύθερη ναυσιπλοΐα στο Ρήνο εξασφαλίζεται πλήρως για τα πλοία τα οποία έχουν πραγματικό δεσμό με ένα από τα κράτη μέλη.

1.3. Οι ποτάμιες μεταφορές στο Ρήνο πραγματοποιούνται σε μεγάλο βαθμό από επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα παρόχθια κράτη του Ρήνου. Είναι μάλλον απίθανο ότι επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη θα προσπαθήσουν να αναπτύξουν δραστηριότητες στον τομέα των ποτάμιων μεταφορών του Ρήνου περισσότερο από ό,τι στο παρελθόν. Ωστόσο, πρέπει να διασφαλισθεί η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και κεφαλαίων μέσα στην Κοινότητα και δεν πρέπει να εμποδισθεί η ίδρυση μιας κοινής αγοράς στον τομέα των μεταφορών.

Όσον αφορά τη ναυσιπλοΐα στο Ρήνο, απαιτείται μια αρμονική συνοχή αφενός μεταξύ του διεθνούς καθεστώτος ναυσιπλοΐας στο Ρήνο και της κεντρικής επιτροπής για τη Ναυσιπλοΐα στο Ρήνο (CCR) και αφετέρου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Οργάνων της.

1.4. Αν ληφθεί υπόψη η ανάγκη μιας αρμονικής συνοχής μεταξύ των δύο διεθνών πλαισίων, η ΟΚΕ συμφωνεί να εκδοθούν, με τη μορφή κοινοτικού κανονισμού, οι διατάξεις οι οποίες αποβλέπουν στο να τεθεί σε όλα τα κράτη μέλη σε ισχύ ο σχετικός κανονισμός εφαρμογής της Κεντρικής Επιτροπής για τη Ναυσιπλοΐα στο Ρήνο, στον οποίο καθορίζονται ο τρόπος και οι όροι — όπως π.χ. η ύπαρξη ενός «πραγματικού δεσμού» με ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη ή με ένα κράτος μέλος — με τους οποίους αποδίδεται ο χαρακτηρισμός ότι ένα πλοίο υπάγεται στη ναυσιπλοΐα του Ρήνου.

1.5. Η ΟΚΕ συμφωνεί επίσης με την τήρηση της σημαντικής προϋπόθεσης που αναφέρεται στην ύπαρξη ενός «πραγματικού δεσμού» μεταξύ του πλοίου και του κράτους μέλους το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό και τις διατάξεις οι οποίες προβλέπονται για το σκοπό αυτό. Από την άποψη αυτή, θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι θα καταστεί αναγκαίο στην πράξη να ληφθεί μέριμνα ώστε οι σχετικές διατάξεις να μη καταστρατηγούνται.

1.6. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε παρεξήγηση, είναι και προτιμότερο και απλούστερο να συμπεριληφθεί πλήρως το κείμενο του κανονισμού εφαρμογής της CCR σε ένα παράρτημα του κανονισμού και να προστεθούν μονάχα οι διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη

διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ της CCR και των κρατών μελών της ΕΟΚ, εφόσον δεν διατηρούν άμεσους δεσμούς με την επιτροπή αυτή, καθώς και οι διατάξεις που είναι απαραίτητες για να γίνουν κοινοτικό δίκαιο οι διατάξεις για την υλοποίηση του κανονισμού εφαρμογής της CCR.

Παρατηρείται σχετικά ότι το άρθρο 1 του κανονισμού εφαρμογής της CCR θεσπίζει ήδη ότι στους όρους «συμβαλλόμενα κράτη» συμπεριλαμβάνονται όλα τα κράτη που έχουν εξομοιωθεί με καθένα από αυτά και, συνεπώς, τα κράτη μέλη της ΕΟΚ τα οποία δεν είναι συγχρόνως και συμβαλλόμενα κράτη.

1.7. Όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος που επέλεξε η Επιτροπή είναι εξαιρετικά σημαντικό οι διατάξεις της τελευταίας αυτής πρότασης να είναι απολύτως ταυτόσημες με εκείνες του κανονισμού εφαρμογής της CCR, προκειμένου να αποφευχθούν όσο το δυνατό περισσότερο οι ενδεχόμενες αποκλίνοσες ερμηνείες.

1.8. Με την επιφύλαξη που διατυπώθηκε στα σημεία 1.6 και 1.7, καθώς και παραπέμποντας στις ειδικές παρατηρήσεις της, η ΟΚΕ συμφωνεί με την πρόταση κανονισμού.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

Η ΟΚΕ έχει τη γνώμη ότι το κείμενο του κανονισμού, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπληρωθεί ή να τροποποιηθεί ως εξής:

2.1. Τρίτη αιτιολογική σκέψη

Το σημείο αυτό θα πρέπει να συμπληρωθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του πρωτοκόλλου υπογραφής της σύμβασης, αφού αναφερθεί ιδιαίτερα η δυνατότητα ανάκλησης του εγγράφου σε περίπτωση που δεν έχει πλέον ισχύ.

2.2. Τέταρτη, πέμπτη και έβδομη αιτιολογική σκέψη

Σε αυτές τις αιτιολογικές σκέψεις πρέπει να αντικατασταθούν οι λέξεις «διατάξεις εφαρμογής» με τις λέξεις «κανονισμός εφαρμογής», ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη συμφωνία με την ορολογία που χρησιμοποιείται από την CCR.

2.3. Πέμπτη αιτιολογική σκέψη

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να εκφράζεται η ανάγκη μιας αρμονικής συνοχής μεταξύ των δύο διεθνών νομικών πλαισίων.

2.4. Έβδομη αιτιολογική σκέψη

Ύστερα από τη λέξη «Επιτροπή» να προστεθούν οι λέξεις «σε συμφωνία με την CCR».

2.5. Άρθρο 2 παράγραφος 1

Στην παράγραφο αυτή πρέπει να προστεθούν, ύστερα από τις λέξεις «του εγγράφου», οι λέξεις «με το οποίο πιστοποιείται η υπαγωγή στη ναυσιπλοΐα του Ρήνου», ώστε να υπάρχει συνοχή με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής της CCR.

2.6. Άρθρο 2 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο

Το εδάφιο αυτό πρέπει να τροποποιηθεί. Και στις δύο περιπτώσεις που αναφέρονται στο κείμενο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να φροντίσει για την ενημέρωση των άλλων κρατών μελών.

2.7. Άρθρο 3 παράγραφος 4 2ο εδάφιο

Στο εδάφιο αυτό θα πρέπει να προστεθούν, ύστερα από τις λέξεις «της αναθεωρημένης σύμβασης για τη ναυσιπλοΐα στο Ρήνο», οι λέξεις «και σε συμφωνία με την CCR».

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 1985.

*Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής*
Gerd MUHR

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τρίτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (*)

(85/C 169/05)

Στις 22 Ιανουαρίου 1985, το Συμβούλιο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, να ζητήσει από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότηση για το παραπάνω αναφερόμενο σχέδιο.

Το Τμήμα Βομηχανίας, Εμπορίου, Βιοτεχνίας και Υπηρεσιών, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 10 Απριλίου 1985, βάσει της εισαγωγικής έκθεσης του κ. Broicher.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ) εξέδωσε, κατά τη 226η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 24ης Απριλίου 1985, ομόφωνα, με δύο αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την πρόταση της Επιτροπής για την επιστροφή ή τη διαγραφή δασμών, ακόμη και σε περίπτωση μη τήρησης διαδικαστικών διατάξεων.

2. Με την καθιέρωση νέων άρθρων στο βασικό κανονισμό η αρμοδιότητα λήψης αποφάσεων, που μέχρι τώρα αφορούσε την Επιτροπή, σχετικά με την επιστροφή ή τη διαγραφή δασμών, περιέρχεται στα κράτη μέλη.

2.1. Μια τέτοια αποκέντρωση έχει σημασία. Επιταχύνει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και, συνεπώς, αποβαίνει σε όφελος της διοίκησης και της οικονομίας.

3. Η ΟΚΕ συμφωνεί με τη γνώμη ότι η απαίτηση περί επιστροφής ή διαγραφής δεν πρέπει να ισχύει στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος, όσον αφορά τη μη τήρηση των διαδικαστικών διατάξεων, ενήργησε με βαριά αμέλεια ή με δόλο. Εντούτοις, παραπέμπει σε ένα λάθος της γερμανικής σύνταξης του εγγράφου της Επιτροπής, επειδή εδώ κάθε ελαφρά αμέλεια αντιμετωπίζεται ως λόγος εξαιρέσεως.

4. Η ΟΚΕ συνιστά να διαγραφούν οι παράγραφοι 3 των άρθρων 4α, 6α και 11α που θα παρεμβληθούν ως νέα στο βασικό κανονισμό, που προβλέπουν μείωση των δασμών που θα επιστραφούν ή θα διαγραφούν κατά 10 %, κατ' ανώτατο

όριο μέχρι 1 000 ECU. Το μέτρο αυτό δεν δικαιολογείται και θα οδηγήσει επιπλέον σε μια διαφορετική νομική μεταχείριση συγκρίσιμων περιπτώσεων.

4.1. Λόγω του γεγονότος ότι αποτελεί αποκλειστική υποχρέωση του ενδιαφερόμενου να προσκομίσει όλες τις αποδείξεις για την προϋπόθεση της αξίωσης, η ελεγκτική δραστηριότητα της τελωνειακής αρχής μπορεί να περιορισθεί στην αναγνώριση ή μη της επάρκειας των αποδείξεων αυτών. Δεν είναι υποχρεωμένη να προβεί σε δικές της έρευνες. Συνεπώς, δεν είναι δυνατό να δικαιολογηθούν τα τέλη με μια μεγαλύτερη διοικητική δαπάνη.

Επειδή το ποσό μείωσης, κατά δήλωση της Επιτροπής, «διατηρεί το χαρακτήρα ιδίου εσόδου της Κοινότητας», είναι επιπλέον απαράδεκτο, κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, να εισπράττεται τέλος για μια υπηρεσία, που προσφέρεται όχι από αυτή, αλλά από τα κράτη μέλη. Συνεπώς θα ήταν, να αποδίδεται το διοικητικό τέλος στα κράτη μέλη, όπως άλλωστε και συνήθίζεται.

4.2. Το ποσό μείωσης δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε ως εκπαιδευτικό τέλος «για να παρακινούνται οι ενδιαφερόμενοι να τηρούν τις διαδικαστικές διατάξεις». Αν το μέτρο αυτό δεν πρέπει να εμφανισθεί ως αυθαίρετο, η Επιτροπή θα πρέπει

(*) ΕΕ αριθ. C 22 της 24. 1. 1985, σ. 10.